

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezek, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kakor poštnina znaša. Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrstre po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvačrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Kokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravljenstvo je v Rudolfa Kiroša hiši, Gledališka stolpa. Upravljenstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 1. oktobra.

Navadno se misli, da zdaj pa zdaj nastane vojna med Avstrijo in Rusijo, ali celo med Rusijo in Nemčijo in s krčevito radovednostjo pričakujejo se najnovejši telegrami, da se potem v ožjem krogu svojih prijateljev prav salopno razpravlja, kdaj in kje bode počila prva puška. Iz samega dolgega časa bi marsikdo želel velike in krvave vojne, kajti potem bili bi časniki zanimivi, čitalo bi se vsak dan kaj novega in čitatelj bi se krasno zabaval, čitajoč, da se je zopet toliko hekatomb mladih nadobudnih ljudij žrtovalo požrešnemu bojnemu bogu.

Tako je mnenje v krogih, ki jim je politično obzorje le ozko obmejeno, ki živé le ob efemernih drobtinah, in mislijo, da se mora svetovna politika po njih željah in nazorih ravnati. Vse drugače pa je to v višjih krogih. Čim višje stališče, tem širše obzorje, tem večja objektivnost. V teh krogih dobro vedó, da so omenjene odločilne vojne neizogibne, a ne vidi se potreba, da bi se ta vojna takoj pričela. More se še odlašati, ker je dela na druge strani dovolj, in ker bo ta vojna, naj se prične še takozno, za jedno državo izvestno prezgodaj.

Blizu v tem zmislu priobčila je v Monakovem izhajajoča „Allgemeine Zeitung“, katerej se pripisujejo jako intimne zveze z visokimi krogi, celo vrsto člankov, v katerih se riše politični položaj in prodiranje Avstro Ogerske na balkanskem polotoku. Jedro vseh člankov pa je v kratkih besedah tako:

Kljubu avstrijsko-nemški zvezi so se stvari od 1876. leta le malo premenile. Da je hotela, bila bi Nemčija lahko mnogokrat podpirala Avstro-Ogersko. Leta 1876. bila je prilika, da bi bila Avstrija zasedla Srbijo in Rusom zabranila, da ne smejo preko Dunava. No, Avstrija ne samo, da se z Rusijo ni spoprijela, dovolila je celo Madjarom na jezo, da so smeli ruski prostovoljci skoz Ogersko v Srbijo. Avstrijsko-ruska vojna ne bude omejena samo na balkanski polotok, to treba zapamtit jedenkrat za vselej. Pozorišče te vojne bodo širne planjave v Galiciji in naposled na Ogerskem. Pa kakor 1876. leta, tako tudi sedaj ne moremo verjeti, da bode ta vojna vzplamta, ker bi utegnila biti osodepolna za Avstrijo, kajti ta država nema nikake opore na polotoku balkanskem.

LISTEK.

Jesensko pismo.

„Mrzel veter“ odgnal je drobne lastovke v solnčno Sicilijo in Afriko, dopoludne zavija nas gosta megla v svojo sivkasto in vlažno odejo, šole so se pričele in dijaka kar mrgoli okolu branjev, po štacunah in po javnih šetališčih, mesto postalo je obljudeneje, živabnejše in dasi smo že stopili jeseni čez prag, dozdeva se nam vendar, da javnega življenja žila mnogo krepkeje bije. Po vrhu pa imamo še opoludne in popoludne tako krasno vreme, da srca človeku v prsih zaigrava.

Da, vreme je zares prelepo, a ne le pri nas, marveč tudi drugod. Tudi naši bratje Hrvatje imajo tako lepo vreme, da nas v tem oziru niti Sotla ne loči. Le čitajte po vrsti „Agramerico“ in „Lajbaherico“ in videli boste danes v „Agramer Zeitung“ notico „Es herbstelt“, dva dni pozneje pa isto notico doslovno v „Laibacher Zeitung“, potem Schlesingera duhovit spis „Sie sind schon da“, namreč „die heißen Maroni“, par dni pozneje postavi pa se Vam isto v Ljubljanskem uradnem listu na mizo,

Navadno se misli, da bi Avstro-Ogerska, oprta na nemško zvezo, v bodoči veliki vojni z Rusijo utegnila vender zmagati. Mi s svoje strani odločno dvomimo, da bi nemške čete pomagale avstro-ogerskim, ko bi ta vojna res pričela. Verojetneje se nam dozdeva, da bi se v tem slučaju Nemčija celo nagnila na stran Rusije, kakor se sploh postopanje Nemčije v bolgarskem vprašanji le s tem more tolmačiti, da se je Nemčija približala Rusiji. Kar je v našem članku iz 1874. leta najbolj v oči palo, bilo je to, „da so interesi Nemčiji ob gorenjem Dunavu isti, kakor interesi Rusiji na dolenjem Dunavu, da nobena sila na svetu, najmanje pa Avstrija, ne more zadržati pričetega dela, da se nemški narod z jedini“, potem, „da je boj mej nemškim in slovanskim svetom še v velikej daljini, da tega boja sploh ne bode, predno se ne reši vzhodno vprašanje, do takrat pa bode civilizacije sila preprečila grozno to vojno“, naposled pa, da „imata Rusija in Nemčija za zdaj isti ukupni interes, to je: vzajemnim postopanjem urediti vzhodni del Evrope, Nemčija na gorenjem, Rusija na dolenjem Dunavu.“

Preverjeni smo, naj se razmere na vzhodu še tako opasno razvijo, Nemčija bode delala na to, da Avstrijo zadrži od vojne z Rusijo. In Nemčija mora ravno zaradi svoje zveze čutiti dolžnost, da tako ravna. Da Rusija napade Avstro-Ogersko, morala bi Nemčija poslednjej na strani stati, a radi tega, ker Rusija na balkanskem polotoku za Avstrijo neugodno postopa, ne more se Nemčija zavzemati. Nemčija nikdar ne more podpirati skažene politike avstro-ogerske.

To so glavne misli v „Allgemeine Zeitung“ razložene. V njih je zdravo jedro in če se tudi za hip položaj drugače kaže, glavne črte vedno še ostanejo. Ves napor Nemčije, oziroma „pruske osti“ teži proti gorenjemu Dunavu, dočim Rusija že od Petra Velikega in carice Katarine nepremično zre proti zlatemu Carigradu in si s tem, da si ob dolenjem Dunavu pripravlja in ustvarja sorodne in zanesljive države, utrujuje svojo postojanko ob Črnom morju, da bode slednje „rusko morje“, ob jednem pa tudi na dalje pomika levo krilo svoje velike fronte proti Evropi.

dasi se niti v Zagrebu, niti v Ljubljani še ne pekó „maroni“, ampak najuavadnejši in najzaniknejši kostanj, kakeršen se menda le z borovcem na Golovci klati.

Ginljivo je to soglasje mej Cis in Trans, vidi se, da srce takraj in onkraj Sotle jednakoutriplje, da se nad nami pné celo jednakovo nebo, da se prodaja jednak kostanj in dela popolnem jednak reklama celo za „Dörrobst“, ter pri tem s posebnim neestetičnim okusom niti muh in njih gabnih posledic na posušenem ovočji ne pozablja. Takim realistom nasproti je celo Emil Zola — muha.

A ne samo v tem, tudi v marsičem drugem smo si Slovenci in Hrvatje sorodni ter imamo jendake boli. Zadnjič prinesli ste notico „Mlvté česky“ ter dodali, da bi take vizitnice tudi na Slovenskem dobro hodile. Glejte, tudi hrvatski listi izrekli so isto željo in verujte mi, tudi v Zagrebu je nemškutarenje preveč udomačeno. Vizitnic z napisom: „Govorite slovenski! Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti!“ bode na vsak način treba naročiti. Jaz sam bi jih tako le razpošiljal:

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. oktobra.

Državni zbor bode nekda zboroval do 26. t. m. 4. novembra snideta se delegaciji, ki bodo zborovali 4 tedne. V decembru se pa sklicejo deželni zbori. Po božiči začne državni zbor že dne 10. januvarja zopet zborovanje, kakor se govori v parlamentaričnih krogih.

Vnajne države.

Nasprotje mej raznimi strankami v **Bolgariji** je silno veliko. To se vidi iz raznih bolgarskih listov. Cankova organ „Svetlina“ odobrava revolucijo proti knezu. Hudo napada vladno politiko in trdi, da regentstvo ni veljavno, ker bi bilo moralno ministerstvo sestaviti regentstvo, dokler se ne snide veliko sebranje. Regenti bi se pa po ustavi morali vzeti iz aktivnih ali bivših ministrov ali pa iz članov najvišjega sodišča. Ker pa Stambulov in Mutkorov nikdar nista bila niti ministra niti člana najvišjega sodišča, bi ne mogla biti regenta. Radikalna „Nezavisima Bolgarija“ pa piše baš v nasprotnem zmislu. Odločno obsoja državni prevrat, priznava, da ga je podpirala Karavelova vlada in odločno zahteva, da se kaznujejo zarotniki. Sedanji regenti in ministri se po mnenju tega lista lojalni domoljubi. Ta list ne more razumeti, čemu se Rusija se vedno utiče v notranje razmere Bolgarije. Poprej se je zmiraj govorilo, da je le knez Aleksander uzrok, da je car odtegnil milost Bolgariji. Ko bode knez odstranjen, zagotovljali so prijatelji Rusije, se bode pa Bolgarija lahko svobodno razvijata. Sedaj je pa jasno, da Rusija ni želela odstraniti kneza Aleksandra, ker ni zanj marala, ampak ker hoče uničiti samostojnost Bolgarije. „Nezavisima Bolgarija“ vidi v Kaulbarsovej misiji največjo nevarnost za svobodo in nezavisnost dežele. Obsoja način objavljenja njegove okrožnice ruskim agentom in generalu očita, da uganja poučeno politiko. Ko bi v kakej drugej državi kak agent tako postopal, bi ga kar prijeli in spodili iz dežele. Če Kaulbars zahteva, da bi se izpustili zaprti častniki, hoče s tem samo demoralizovati bolgarsko vojsko. Če to tudi ugaja ruskim željam, vendar tega ne more želeti noben pošten Bolgar. Ta list vodi priporoča, da naj se nikar ne uda Rusiji. Cankova preti, da se bode narod maščeval nad njim. Že iz pisave tega vladnega lista se da posneti, da sporazumljene meje Rusijo in sedanjem vladu skoro ni mogoče. To se pa še bolj jasno vidi iz oklica, kateri je izdala vladna stranka na narod. Ta oklic slove: „Bratje! Kaulbars je odpotoval na deželo, da bode agitoval in

Prvo tako vizitnico poslal bi v stolno cerkev Ljubljansko. Ondu se že nekaj časa dosledno širi germanizacija. Vedno čujejo se nemške propovedi in propovedniki dohajajo sistematično iz Nemcev, kakor da bi v nas nikogar ne bilo, ki bi umel besedo božjo razlagati v naščini. Kristus je Samarijanco učil, da se Bog ne moli samo v Jeruzalemu in na gori Garicim, ampak v duhu in v resnici, dan danes pa se prelepi ta nauk izopakuje in Bog bi se moral moliti izključno le v blaženi nemščini. V zadnji čas zaukazalo se je celo, da se morajo v stolni cerkvi ob 11. uri dopoludne tri „Češcene Marije“ nemški moliti in sedaj ne preostaje družega, nego da se izda ukaz, da kdor nemški ne zna, sploh v cerkev ne sme.

Ko se je bilo začelo gibanje za cecilijansko petje po Slovenskem, izrazil je bil duhoviti Sivor kritično svoje mnenje v nastopnih vrsticah:

„Novo petje ceciljansko
Ni slovansko, je germansko,
Cerkve tujči petja glas,
Šola razslovenja nas.“

Kako pristno je naslikal v malo besedah položaj naš v šoli in v cerkvi!

vas pregovalj, da bi zatajili domovino, odpovedali se nezavisnosti in bolgarski zgodbini. Prizadeva se podpihati ustajo, da bi omogočil rusko okupacijo. Odprite svoje oči, če želite, da vas ne bodo proklinjali vaši potomci. Pokažite brezvestnemu generalu, da je vam domovina ljubša kakor vse. On laže, če govorí v imenu carja. Varujte se ga, kakor kuge. Ne pozabite, da se na vas obračajo oči vsega civilizovanega sveta. Ako se ne pokažemo vredne nezavisnosti, bodo plenili našo deželo. Od vas je zaviso varstvo dežele, ako sami ne bodo zahtevali okupacije, je nam ne bode nikdo usilil. Bolgarski častniki in vojaki, ki ste nedavno prelivali kri za nezavisnost naše domovine, pokažite se vredne sinove domovine in ne dajte se podmititi z russkimi rublji. Kaulbars bodo vam lagal, vas sleparil in skušal podmititi. Ne udajte se! Ohranite čast Bolgarije, da se uvekovečijo vaša imena. Visoko čislajte čast bolgarskega vojaka! — Sicer najbrž ne bodo ostala ta vlada dolgo na krmilu. Mej častniki ni prave složnosti. Mnogi zahtevajo, da se vlada spravi z Rusijo. To kaže slediča brzojavka, katero je do bilo severno agentstvo iz Giurgeva: „Šumlinska posadka, obstoječa iz treh polkov poslala je vojnemu ministerstvu slediča brzojavko: „Ko smo dobro preudarili sedanje dogodke, smo se preverili, da sedanji položaj škoduje narodnemu pravu in interesu dežele, tedaj zahteva garnizija, da se pomiloste vsi udeležitelji državnega prevrata z 9 (21) avgusta ter se jemlje ožir na Kaulbarsovo noto s 27. septembra, da ne navstane sovraštvo mej dveva bratskima narodoma. Sicer bodo garnizija v Šumli se zmatrala za opravičeno postopati, kakor bodo sama mislila, da je prav.“ To brzojavko so podpisali polkovni poveljniki Hazarov, Dikov in Ludkanov.“ — General Kaulbars pa utegne v kratkem pridobiti za Rusijo še druge polke, saj je odšel iz Sofije, kakor poročajo russki listi, da se naravnost dogovori z narodom in vojsko. Na vojaškega poveljnika v Ruščuku je bil nekda poslat pisimo, da bi izpustil zaprti častnike. Ta sicer ni ustregel njegove želji, ampak se je izgovarjal na vlado, a to kaže, da Rusija ne bodo odjenjala, da doseže, kar želi.

Srbški opozicijski listi hudo kritikujejo Tiszin odgovor na interpelacijo. Samo to je važno za Srbijo, mislijo, da okrožje interesov na Balkanu ni razdeljeno. Kaj tacega pa v Srbiji še prej neso verjeli, ker bi Rusija vendar ne dopuščala, da bi Avstrija delala v Srbiji, kar bi hotela. Iz Tiszinega govora hočejo srbski opozicijski listi posneti, da se namerava aneksija Bosne in Hercegovine.

Javno mnenje v **Rusiji** je zopet boj pesimistično, ker se je na taboru v Sofiji pokazalo, da ima sedanja bolgarska vlada vsaj v prestolnici več privržencev, kakor so Russi mislili. Poleg tega se pa po Peterburgu govorí, da bodo v kratkem odstopil Kalnoky in bodo grof Andrássy zopet preuzele avstro-ugarsko ministerstvo vnanjih zadev. Novi minister bi pa utegnil bolj nasprotovati Rusiji, kar sedanji. — Precej je vznemiril Ruse nek članek v „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, v katerem se je ta list izreklo proti okupaciji Bolgarije. Po prej se je Rusija nadejala, da jo bodo Nemčija podpirala v vseh slučajih, sedaj pa ve, da se je motila. Nadalje Rusiji tudi ni ugodno, da je bolgarska vlada prišla na sled Kaulbarsovemu pogajanju z makedonskimi vodjami. Pa tudi vojaki razen Šumlinske posadke dosedaj niso pokazali nobenega naudušenja za Rusijo. Vidno je, da se je demoralizacija že pregloboko ukorenjila v Bolgariji, da bi se dala kar odpraviti. Russki car pa zatega delj nikakor ne misli odreči se svojej odločnej politiki. Po nekaterih poročilih iz Peterburga hoče Rusija Turke pregovoriti, da bi zaseli Bolgarijo. Ako Turčija tega ne bodo hotela, bodo pa Rusija poslala v Bolgarijo svojo vojsko, naj se potem zgodi kar hoče. — „Novosti“ pišejo o Tiszinem odgovoru, da ugarski državniki hočejo preveč ustreznati jav-

A Sivorjevi stih pali bodo menda na nerodovitna tla, jaz pa od prve svoje vizitnice „Govorite slovenski!“ tudi mnogo ne pričakujem, ker dobro vem, s katere strani pri nas veter brije. Zatorej ostajam v tej zadavi v istem položaju, v katerem je bil Kranjec, ki je Francouza zibal in pri tem melanoliko peval: „Vsaka reč en čas trpi!“

Drugo vizitnico poslal bi državno-pravdniškemu funkcionarju. Bil bi to opomin, da bi se vendar spodobilo, kadar ima četvero narodnjakov pred seboj, da jih ne muči v jedno mer z nemščino, sicer ne bodo kazalo drugač, ako državno-pravdniški funkcionar sploh slovenski ne zna, kakor da se pokliče tolmač, ker vendar vsakdo sme zahtevati, da se ž njim skoz in skoz slovenski obravnava. In baš tolmač za slovenske stranke bil bi najlepša ilustracija ravnopravnosti za Taaffeove vlade.

Tretjo, četrto, peto itd. vizitnico naslovil bi na razne sodnijske in politične urade, ki ne poznajo niti člana XIX. niti raznih ministerskih naredeb, ki se od nemškega „Schimmelna“ ne morejo ločiti, akoravno bi morali znati, da se je v 30 do 40 letih marsikaj izpremenilo. A malo je tudi pri teh upanja, kajti ostali so „laudatores temporis acti“, za vse novosti imajo kosmata ušesa in tako bode

nemu madjarskemu mnenju. Ako bodo ugarski državniki tako delali, kakor govore, se mir ne bodo dal ohraniti. — V „Times“ se poroča iz Pariza, da je diplomacija v veliki skrbi zaradi carjevega dušnega stanja in boji se, da bi ne zašel v strašne zmote. Car tako vznemirjen premišljuje o Bolgariji. Po noči hodi po sobi gori in dol in molči. Kaulbarsu daje sam ukaze Odgovornost za istinitost teh poročil prepuščamo dotičnemu dopisniku.

Turška vlada, ki je sprva ugovarjula, da bi se Withe imenoval angleškim veleposlanikom v Carigradu, je nekda naznala angleškej vladi, da ne misli več temu nasprotovati. Ako je to res, bodo v kratkem Withe zamenil starega Thorntona — V Carigrad sta prišla turška veleposlanika v Peterburgu in Parizu in sta neki sporočila Porti, da vladi, pri katerih sta akreditovana, želita, da bi Turčija zahtevala, da Angleži takoj izpraznijo Egipt.

Italija nekda namerava prisvojiti si Suakin in potem energično postopati proti Abesiniji. Anglija je Italiji vse to dovolila in jo hoče celo podpirati, zato bodo pa Italija podpirala Angleža proti Francuzom v egiptskem vprašanju.

Po raznih **belgijskih** mestih se štrajki delavcev vedno širijo. V Gilly so delavci napali nekega delovodja in ga vrgli skozi okno iz družega nadstropja. Nezadovoljnost mej delavci je silno velika in vlada se že boji resnih nemirov.

Dopisi.

Od Celja 6. oktobra. (Državna podpora.) Na god svetlega cesarja došla je v Celje nakaznica vis. c. kr. namestnije v Gradcu z dne 26. sep. t. l., po katerej se ima gg. župnikom še za tekoče leto ona doslej navadna podpora iz državne blagajnice (prav za prav od denarja, ki se nabira po tako zvanem: „religionsfondssteuer“) v onem znesku, kakor pretečena leta izplačati, na gg. kokane pa letos neso nič več mislili. Zakaj ne, bi utegnil kdo vprašati? Zato ne, ker se je njim letos baje plača uravnala — uravnala tako — da se Bogu usmili. — Doslej dobivali so gg. kapelani na kmetih po 60 gld. — po mestih pa po 93 gld. letne podpore — letos pa ta vsem izostane. Namesto podpore dobili so le nekateri izmej njih načnica na zboljšano plačo, drugi pa celo nič! Pa veste, kakšna je ta „zboljšana plača“? Jeden n. pr. dobi namesto 60 gld. 5 gld. beri: pet goldinarjev, drugi šest itd. Dovoljeno mu je pa, po ta znesek 12krat v letu priti, ker mu je c. kr. davkarija dolžna vsak mesec 41 do 50 kr. izplačati! Upajmo, da bo po drugih okrajih boljša! Da je v našem okraju uravnanje duhovniške plače tako slabo izpal, temu so mnogo krivi oni, ki so kmetom nekdaj prigovarjali, jih naravnost silili, da so dali bernjo odkupiti ali na denar spremeniti. Sedaj se vidijo žalostni nasledki — pa kaj da je že prepozno! Državni poslanci naši naj vendar to stvar na Dunaji sprožijo!

Iz okolice Šoštanjske 6. oktobra. (Na učilnica.) Več let so že ljudje ugibali zavoljo stavlenja nove učilnice v Šoštanji, ker prešnji prostori nikakor ne zadostujejo sedanemu številu otrok, in ker dosedanja učilnica ni bila lastna, zato so mogli veliko najemščine plačevati Šoštanjskemu trgu. L. 1885. pa so koj sklenile dotične oblasti, naj se postavi zunaj trga v obližji nova učilnica. In res s koncem leta 1885. oddalo se je stavlenje nove šole za 12.991 gld. 98 kr. Ti stroški odpaju

tudi Pražakova najnovejša naredba, ako sploh pride tudi v Ljubljano, šla mimo njih.

„Govorite slovenski!“ To vizitnico poslal bi tudi večini trgovcev Ljubljanskih, tarokistom in dominikancem v Čitalnici in sploh po vseh kavarnah in krčmah Ljubljanskih, v posebno obilem številu pa nežnemu spolu, ki na javnih štetališčih in doma mej štirimi stenami še vedno preveč nemški žvrgoli.

In tako bi po vrsti moral oddajati vizitnice po raznih hišah v mestu, marsikateremu policaju bi jo utaknil za kapo, tudi na magistratu bi se jih nekoliko znebil, nune Uršulinke bi se tudi ne mogle ubraniti in skoro bi moral naročiti novih, kajti hkrati bi mi pošle, saj ima naš narod še tako malo zavesti in ponosa, kakor Izraelci v puščavi. Židovi bili so toli srečni, da so imeli svojega Mojzesu in puščavo, v kateri je ves rod z vsem svojim robskim mišljenjem ulegel se pot smrtni prt, ter naredil prostor novemu smelemu in zavednemu rodu. A mi nemamo niti Mojzesu niti puščave, mi živimo še vedno v deželi Gosen še daleč od Rudečega morja, a vendar že plešemo okoli zlatega teleta germanizacije in marljivega švabarenja. Zatorej treba neprestano kričati in ponavljati: „Govorite slovenski! izključno slovenski!“

dejo na sledete občine: na okolico Šoštanj 51% odstotkov, trg Šoštanj 32%, sv. Florijana 11 1/2%, Topolšico 5 1/2% odstotkov, katere bodo morala plačati žuljeva roka našega kmeta. Tudi presvetli cesar podaril je občinoma lepo svoto, okolici Šoštanj 300 gld., trgu Šoštanj 200 gld., za kar smo vši iz srca hvaležni. Poslopje bodo res krasno, morabit že s koncem tega leta dodelano. Tako pa imamo upanje, da nova učilnica ne bo smrdljivo gnezdo nemškega šulferajna, temveč da bo uzor pravega domoljubja in vir vzglednega življenja. Letakrat se bodo naši potomci s ponosnim in hvaležnim srcem spominjali svojih prednikov in žuljevi denar našega kmeta, katerega je on za učilnico žrtoval, obrodil bodo stoteren sad.

Domače stvari.

— (Volilcem na znanje.) Za mesto deželnega poslance za ptujski okraj namesto umrščega B. Raiča začno se dne 18. t. m. volitve volilnih mož, dne 28. t. m. bodo pa volitev poslance samega. Naj volilci tudi pri tej priliki tako jednodušno oddajo svoje glasove, kakor se je to pri državnozborski volitvi zgodilo!

— (Osobne vesti.) Gosp. Josip Dralka, okrajni glavar v Radovljici, imenovan je vladnim sovetnikom pri deželnih vladah v Ljubljani; ministerijalni podtajnik v notranjem ministerstvu g. Ferdo marquis Gozani imenovan je okrajnim glavarjem v Črnomlji, vodja okrajnega glavarstva v Postojini g. Friderik vitez Schwarz, okrajnim glavarjem v Postojini.

— (Iz Zatičine.) Dne 1. oktobra zamrl je v Zatičini najstarejši duhovnik kranjske škofije umirovljeni župnik g. Janez Himek v 90. letu starosti svoje. Bil je 65 let duhovnik, in mej temi deloval čez 40 let v Zatički fari. Kako je bil prijavljen mej narodom, dokazal je pogreb dne 4. t. m. kateri je bil v vsacem oziru veličasten.

— (Gosp. Orožen,) bivši suplent v Rudolfovem, nastopil je na tukajšnji realki na g. Vrhovca mesto.

— (Vuka Vrčeviča), slavnega naravnega pisatelja, umrjoči ostanki se bodo ta mesec prepečljali iz Dubrovnika v Kotor in pokopali na tamoznjem groblju.

— (Pokojni škof Funder) ni napravil nobene oporce. Na mizi našel se je lastnoročno pisan list, s katerim je svojemu nečaku gimnaziju v Celovci, volil 200 napoleondorov. Vsa ostalina znaša do 20.000 gld. večinoma v zlatu.

— (Družbe sv. Mohora odbor) razpisuje za leto 1887 pisateljem v spodbujo in podporo sledete družbina darila. A) Dve sto in deset goldinarjev za šest krajših izvirnih povestic, vsakej po 35 gld., ki obsegajo vsaj pol tiskane pole. B) Sto in štiri deset goldinarjev za štiri poučne spise raznega zapopadka, vsakemu po 35 gld. v obsegu pol tiskane pole.

— (Javna pritožba.) Piše se nam: Preteklo sredo dne 6. t. m. izvažal se je okolo 10. ure zvečer iz tukajšnje realke gnoj tako nemarno, da je gnojnica za vozom delala meter širok tir in da so bile „Zvezda“ in bližnje ulice več nego jedno uro tako osmrnjene, da je vsakdo mimohodečih moral z robem nos tičati. Ako je že neizogibno, da se ob tako ranem uri gnoj izvaža, kar pa vsekakor zanikavamo, naj bi se vsaj skrbelo, da so posode take, ki ne puščajo, da se ne širi smrad in nevarne mijazme. Vsaka lahkomiselnost je v tej zadevi na nepravem mestu zlasti sedaj, ko se je že v uradnem listu konstatovala kolera, katere sicer kljub temu še ni, pred katero pa vendar nikoli ni dovolj previdnosti.

— (V Makolah,) trgu v Bistriškem okraju, na Štajerskem zmagala je 5. t. m. narodna stranka pri volitvah v občinski odbor ter prvokrat v tem trgu vrgla nemškutarje. Vsled tega vlada občeno veselje in navdušenje. Slava zavednim volilcem Makolskim!

— (Popravek.) V številki „Slovenskega Naroda“ od 6. t. m. poročali smo, da so nemškutarji zmagali v Oreški vasi pri Mariboru in da je prej občinski odbor bil naroden. Nemškutarji so se samo po raznih nepoštenostih takrat še komaj na krmilu vzdržali.

— (Domača umetnost.) Frančiškanska cerkev se je po g. župnika Kalista Medica skrbljivosti zopet oleplšala. Dobila na altar v sv. Frančišku kapeli nastavek, kateremu je še pokojni Wolf načrt nariral. To lepo delo dovršil je izborni mizarški

mojster g. Janez Dovgan. Sedmero malih kipov, predstavlajoče 7 glavnih čednostij izdelal je naš kipar g. Fran Zajec. Vse delo je tako čisto in natančno in je na čast domači umetljnosti in obrtnosti ter kaže, da je marsikaj doma, po kar po nepotrebnem hodimo in v Nemce pošiljamo denar.

— (Cvetoča hruška.) Danes popoludne prinesel nam je prijatelj našemu listu popolnem pravilno in sveže cvetje od hruške na Reichmanovem vrhu na sv. Petra predmestji.

— (Občni zbor slovenskega učiteljskega društva) vodil je v odsotnosti g. predsednika Praprotnika, podpredsednik g. prof. Praedika, kateri zborovalce prijazno pozdravlja, posebno one z dežele. Odbor je kot prvo točko dnevnega reda določil volitev odbora, da se isti po želji društvenikov izvoli, oziroma tako prenovi, da bodo slovensko učiteljsko društvo ustrezalo svojej nalogi, da bodo v odbor voljene osebe, ki neso preobložene z drugim delom. Prične se volitev 9 društvenih odbornikov po listkih in takoj v dvorani izvršeni škrutinij kaže, da so izvoljeni gg.: Ivan Tomšič, prof. Praedika, Fran Govekar, Andrej Praprotnik, Andrej Žumer, Srečko Stegnar, prof. Levec in Ivan Boršnik. Potem poroča društveni tajnik g. Govekar o društvenem delovanju v letu preteklem. V odborovi seji v 8. dan oktobra p. l. se je odbor „Slovenskega učiteljskega društva“ tako le ustanovil: Andrej Praprotnik, predsednik; prof. Jakob Praedika, namestnik; Fran Govekar, zapisnikar; Ivan Tomšič, blagajnik in A. Žumer, knjižničar. Odbor se je shajal k sejam vsaki mesec, ter je obravnaval razne društvene stvari. Mej drugim se je odbor posebno posvetoval, kako bi po najprimernejem potu slovensko učiteljsko društvo začelo izdajati knjige za slovensko mladino. Povabilo je v ta namen slovenske pisatelje, da bi spisovali za nameravano šolsko knjižnico. Pa, žalibog, samo jeden sotrudnik postal je svoj rokopis v ta namen. Razveselila pa je slovensko učiteljsko društvo toliko bolj vest, da se poslednji čas zbirajo in gibljejo mlade moći v ta prevažni namen, da bi se osnovala in spisovala knjižnica za mladino. To prevažno zadevo je torej odbor po želji mlajših sotrudnikov postavil kot posebno točko na današnji dnevni red. Posebno je opominjati, da so se slovenskega učiteljskega društva letos spominjali naši vriji brati Čehi. Slavni rodoljub gosp. Ivan Lego v Pragi je 5. februarja t. l. slovenskemu učiteljskemu društvu poslal 32 iztisov raznih čeških šolskih in drugih knjig, za kar mu gre srčna zahvala. G. Ludovik Šastal, učitelj na Žižkovem, poslal je slovenskemu učiteljskemu društvu zanimivi svoj računski stroj z obširnim posgom, kako ga v šoli rabi. G. učitelj Krulec je pri znanstvenem zabavnem večeru v daljšem govoru in dejanskem navodilu razkazoval, kako se ta novi računski stroj rabi kot izvrstno šolsko učilo. Po-ročevalec spominja se mikavnih znanstveno-zabavnih društvenih večerov in izraža vsem gospodom, kateri so predavalci, zahvalo, opomni pa, da se je društvena soba, ker se po letu nič ne rabi, opustila, kajti dobi se dosta prostorov za shajališča udov, za zabavne večere, prihrani se pa dokaj novcev v druge namene. Društvo je letošnji češki učiteljski zbor v Pragi brzjavno pozdravilo in predsedniku pedagoščnega zbora g. Ivanu Filipoviču v Zagrebu o praznovanju tridesetletnice njegovega učiteljskega službovanja pismeno čestitalo. Zbor odobri poročilo tajnikovo brez razgovora s priznanjem. (Konec prih.)

— (Občni zbor „Narodne šole“,) društva v podporo slovenskemu ljudskemu šolstvu, vršil se je 6. t. m. ob 6. uri zvečer mnogobrojno obiskan v magistratni dvorani. Prvonestnik g. Srečko Stegnar slikal je v svojem govoru delovanje društva, katero je bilo jako uspešno in na veliko korist slovenskemu ljudskemu šolstvu. Dohodkov imelo je društvo preteklo leto 1388 gld. 72 kr. V tej vsoči so uplačila ljudskih šol z 267 gld. 31 kr.; ljudskih učiteljev s 171 gld. 19 kr., podpore 627 gld. (kranjski deželnki zbor 100 gld.; mestni zbor Ljubljanski I. rok: 100 gld.; kranjska hranilnica 200 gld.; knezoškof dr. Misija 30 gld.; dr. Fran vitez Močnik, deželnki šolski nadzornik v pokoji 20 gld.; meščanska vojašnica in obrtno pomočno društvo vsako po 10 gld. in razni dobrotniki 157 gld. 60 kr.) Vsem tem dobrotnikom izreka zbor prisrčno zahvalo. Razdelilo se je: 1. 324 knjig šolskih, pripomočnih in družih učnih; 2. 56.428 lepopisnic, spisovnic in številnic; 229 grosov jeklenih peres; 4. 516 tucatov peresnikov; 5. 687 prožnih in skriljastih tablic;

6. 107 škatelj črtalnikov; 7. 576 tucatov svinčnikov; 8. 5100 pikčastih risank; 9. 24 škatelj radirk po 144 kosov; 10. 4½ rizme pivnika in pisnega papirja; 11. učila: za nazorni nauk, številjenje, risanje, oblikoslovje in zemljevidi (za 93 gld. 34 kr.) in 12. 980 knjižic: Funtek — Prizori iz otroškega življenja. Ostala svota porabila se je za administrativne stvari. V obče je dobilo 187 deležnikov podpore za 1061 gld. 91 kr. in sicer: a) 66 ljudskim šolam se je dalo za uloženih 267 gld. 31 kr. povrnila v blagu 451 gld. 77 kr.; b) 63 učiteljem za uloženih 171 gld. 19 kr. povrnila v blagu 296 gld. 8 kr.; c) 44 ljudskim šolam se je podarilo blaga za 227 gld. 8 kr. in d) 14 učiteljem se je brezplačno razdelilo učil za 86 gld. 98 kr. V blagajnici ostala je še naložena gotovina iz lanskega leta v znesku 177 gld. 66 kr. V odbor so se volili gg.: Stegnar Srečko, Praprotnik Andrej, Močnik Matej, Funtek, Govekar France, Podkrajšek Henrik, Praprotnik France, Tomšič Ivan in Žumer Andrej. Razgovarjalo se je potem kako obširno o kakovosti blaga, ki se ima razdeliti in so se storili potrebni sklepi. Jako zanimiv je bil razgovor, da bi društvo izdaval potrebna učila za šolske vrte. A o tem bode konečno odločeval društveni odbor, kateremu je občni zbor naročil izvesti ta važni posel, kolikor je to društvo po njegovih skromnih dohodkih mogoče. Društveniki so bili izjemno vsi kako zadovoljni z uspešnim delovanjem društvenega odbora in mu izrekli glasno zasluzeno zahvalo.

— (Drutvo v pomoč učiteljem, njihovim udovam in sirotam na Kranjskem) zborovalo je včeraj ob 9. uri dopoludne pod predsedstvom g. prosta dr. Jarc-a v magistratni dvorani. Predsednik pozdravljač došle člane, spominja se umrlih članov učiteljev Janeza Zupanca in Leopolda Vozlačka, in povabi zborovalce, da v znamenje sočutja ustanejo raz sedežev, kar se zgodi. Predsednik naznanja, da je došel od c. kr. finančnega ravnateljstva dopis, naj društvo izkaže svoje premoženje, da se mu naloži pristojbinski davek. Gosp. predsednik pravi, da je temu naročilu ugovarjal, češ da je udovsko učiteljsko društvo dobrodelno društvo, da je torej po postavi prosto pristojbin. Že pred dvema letoma došlo je od finančnega ravnateljstva jednako naročilo a na odposlam ugovor ni bilo odgovora od tega oblastva in morda bode tudi zdaj tako. Neumorno delavni tajnik in blagajnik g. Matej Močnik poroča o denarnem stanju društvenem, katero je jako ugodno. Premoženje društva, katero šteje le 66 udov znaša 43.750 gld. in se je pomnožilo lansko leto za 919 gld. Izdal se je za podpore udovam in sirotam 1343 gld. 48 kr., za nakup obligacij 679 gld. 90 kr., posebnih podpor določenih po lanskem občnem zboru pa 130 gld., skupno 2153 gld. 38 kr. Dovoli se učitelju, ki je zaradi mnogobrojne bolne družine v denarnih stiskah 50 gld., udovi učitelja, ki ni bil društvenik, pa 20 gld. Podpiralo se je štirinajst udov z letnimi zneski od 100 do 80 gld. in jedajst sirot učiteljskih. Občni zbor izreka društvenemu predsedniku, blagajniku in tajniku zahvalo za njih tolikanj uspešno delovanje in oba naprosi, da tudi nadalje prevzameta svoj posel. Ko je bil g. prošt dr. Jarc zopet per acclammatio nem izvoljen prvomestnikom, volijo se jednoglasno: blagajnikom g. Matej Močnik, tajnikom Fran Govekar; v odbor gg: Ivan Boršnik, Andrej Praprotnik, Fran Praprotnik, Simon Punčah in Ivan Tomšič. Potem se je zborovanje sklenilo.

— (Iz Železnikov) se nam piše: Kakor drugod, praznoval se je tudi pri nas imandan presvetlega cesarja. Naše bralno društvo napravilo je v ta namen v nedeljo javno tombolo z lepimi dobitki, s petjem in govorom g. predsednika. Govor bil je preobširen, da bi se objavil, toliko pa naj povem, da je ljudi za narodno stvar, za vero, dom, cesarja navduševali. Veselica vršila se je v najlepšem redu in po končani veselici razsvetila so se okna bralnega društva, zapela se je cesarska pesen, katera se je vsprejela z burnimi živioklici. Kljubu vsemu nasprotstvu in zatiranju naše bralno društvo dobro napreduje. Seme, katero je bil g. kapelan Kljun zasejal, ne bode nikdar usahnilo. Akoravno so naši nasprotniki že davno mislili, da je pa g. Kljuna odhodu vse pri kraji, se jim vender srce še ne bode ohladilo, akoravno se veliko zabavlja, posebno od takih mož, ki bi po svoji izobraženosti morali biti drugim v zaled, ne pa v pohujšanje.

— (Uradno izvestje o koleri:) Od po-lunoči 6. do polunoči 7. t. m. v Trstu 10 slučajev, v okolici 0. Umrlo 2 osobi, izmej prej zbolelih 3. Doslej 720 osob za kolero zbolelo, 230 ozdravelo, 453 pomrlo. — Z dežele naznanja se: V Trsteniku pri Buzetu 2 slučaja, v Dolini 1 (sumen) slučaj, v Rovinji 1 slučaj.

— (Na dalmatinski železnici) se je preteklo sredo doslej radi kolere ustavljeni promet zopet začel.

— (Novo vino) povsod hvalijo. Iz Ormoža se poroča, da ima mošt 23 in celo do 25½% sladkorja, ker je grozdje povsod popolnem dozorelo. Vina sicer ne bode veliko, a imelo bode dobro ceno. Nekateri vinogradniki zahtevajo 25 do 27 kr. za liter.

— (Pravniško) Še to leto pride na svetlo nemško delo z naslovom: „Der Ur-Entwurf und die Beratungsprotocolle des Oesterreichischen Allgemeinen Bürgerlichen Gesetzbuches“. Urednik je dr. Julij Ofner. V vabilu na naročbo pravi urednik, da je bila doslej velika napaka, ker se je državljanški zakonik razlagal, ne da bi se bilo dostojo oziralo na zapisnike iz posvetovanja, kateri so počivali v arhivu pravosodnjega ministerstva. V prvej polovici stoletja se je zakonik razlagal po golih črkah, v drugej polovici pa se je pri razlaganju vsaj na pomoč jemalo rimske pravo. Ali tudi to je bilo pogrešno, ker uredniki državljanškega zakonika marsikaj iz rimskega prava navlašč neso odobrili za avstrijsko postavo. Ozirati se je torej bolj na zapisnike, v katerih je vir za pravo razlaganje, pa je v njih tudi dovolj blaga, ki pospešuje umovanje pravnikov avstrijskih. Zato je tudi pravosodne ministerstvo rado uredniku dovolilo, da zapisnike na svetlo spravi. Delo pa bode obsegalo le prvotno osnovo zakonika in zapisnike le k tej osnovi, druzega nič. Izhajalo bode iz zaloge A. Hölderja v snopičih po 10 pol. Cena snopiča je za prednaročnike dva goldinarja.

— (Razpisana) so notarska mesta v Ajdovščini, Kanalu, Podgradu, Črvinjanu in Voloskem. Prošnje v 4 tednih na notarsko zbornico v Trstu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 7. oktobra. Kralj Milan podaril za Radeckega spomenik 2000 gld.

Sofija 7. oktobra. Generala Kaulbarsa vsprejeli so v Plevni dostojanstveniki, katerim je carja želje razodel. Dostojanstveniki so odgovorili, da bodo o tem še premišljevali. Kaulbars dospeje danes v Sistovo in se popelje jutri najbrže v Ruščuk. Peterburška vest, da bi se bila posadka v Šumli uprla in da mislijo posadke v Ruščuku, Vidinu, Plevni in v Slivnem isto storiti, je izmišljena. Vnani agentje pač na to delajo, da bi zapeljali vojake, a se jim nikjer ne posreči. Častniki v Šumli, ki so se udali vnanjem uplivu, prosili so napisled vojnega ministra celo za milost. Vlada je sklenila proti spletkom odločno postopati.

Suakin 7. oktobra. Angležem prijazni rodom priborili danes po hudem boji Tomai, nekdanjo utrdbo Osmana Digme. Ustašev 200 mrtvih, mej njimi Osmana Digme nečak. Veliko ranjenih vjetih. Napadovalcev 20 mrtvih, 20 ranjenih.

Jassi 7. oktobra. Danes zjutraj nastal v Richterjevem cirkusu ogenj, ki se je razširil tudi na sosedna poslopja. Cirkus in 8 hiš, mej temi dva hotela, pogorelo. Škode 300.000 frankov.

Budimpešta 7. oktobra. V poslednjih 24 urah 12 osobi za kolero zbolelo, 7 umrlo.

Szegedin 7. oktobra. V poslednjih 24 urah 38 osobi za kolero zbolelo, 13 umrlo.

Razne vesti.

* (Na gimnazijah avstrijskih) število dijakov od 1851 leta vedno narašča. Samo od leta 1878 do 1873 bila je izjema, takrat se je število zmanjšalo za 1000. Primerjamo li samo vsako deseto leto, kaže se nam, da je bilo 1851 na vseh gimnazijah 21.000, 1861 l. 27.000, 1871 l. 30.000, 1881 l. 44.000, letos pa je že 56.382 gimnazijev. Jednako naraščalo je število gimnazijskih abiturientov. 1851 l. bilo jih je 945, 1861 1297, 1871 1885, 1881 2307, 1885 pa 2511.

* (Gladstonu) kažejo se Irki kako hvaležne in mu za njegovo pravijoč postopanje izražajo svoje iskrene simpatije. Mnogobrojne so častne diplome, ki jih je dobil iz vseh krajev zelenega Erina. Te

dni pa je dobil pet stotov teško adreso, na katero je bilo 500.000 dam podpisanih. Gladstone zahvalil se je v govoru, 80 minut trajajočem, v katerem sicer ni oblubil, da gotovo pride na Irsko, a je irskemu narodu zagotavljal globoke svoje simpatije ter dejal, da mu le irsko vprašanje brani, umakniti se javnemu življenju. Rekel je tudi, da irska ideja čudovito napreduje in da je konečna zmaga neizogibna.

* (Grozen samomor.) V Namoru pri Miskolci izbral si je sodnikov sin 16 letno hčer vaškega notarja za ljubico. Jako lepa in neizvedena deklica je svojemu dragemu neomejeno bilo udana in njen ljubezen ni ostala brez posledic. Vsled tega sta oba sklenila umreti. Šla sta na tamošnji grič, vzela vsak patrono dinamita v usta, katero sta potem začgala. Začul se je tako silen pok, da so prebivalci prestrašeni prihiteli iz hiš na lice mesta, kjer so našli grozno razmesarjeni trupli. Glavi sta bili odtrgani in posamični kosi ležali so po travni okoli.

* (Američansko.) Pred kratkim potovala je na železnici v Čikago mlada Američanka, spremljajoč truplo svojega soproga, katero je hotela na vzhodu, v domovini pokopati. Ni se mogla premagati, da bi pustila ostanke moža, katerega je iskreno ljubila, daleč tam na zahodu. Mejpotoma pa se je seznanila z mladim možem in zaljubila vanj. Dospvši v Čikago, pustila sta dragega mrtveca na kolodvoru v Čikagu in jo popihala. Nihče jih ni več videl.

Poslano.

Neredi in pretepi so pri nas že kar na dnevem redu. Barab in jednakih ljudi je po noči vse polno, posebno ob sobotah in nedeljah zvečer. Tako so preteklo nedeljo skoro vso noč okoli znamenitega „znamenja“ — katero zaman pričakuje svojega sklenjenega premesenja — upili in se tepli ter napali mirno idočega vojaka in mu vzeli bajonet. Upitje, kletev in tepež trajal je čez polunoči. Jednaki izgredi bili so na Dolenjih Poljanah. A nikjer ni bilo videti nobenega redarja! Gospodje, ki imajo varstvo

na skrbi, naj se vendar tudi za nas, ki tudi davek plačujemo, male brigajo, sicer bi morali misliti, da imajo dotedni gospodje ušesa in oči jedino le na „Nemški trg“ obrnjene.

Več meščanov sv. Petra in Poljanskega predmestja.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceneno sredstvo proti trganji po udih, ranah, otoklinah in ulesnih. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečeno Moll-ovo preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (20-7)

Tujiči:

7. oktobra.

Pri Šternu: Adler z Dunaja. — Kunz iz Gradeca. — Smole, Šurc iz Rudolfovega. — Glötzl z Dunaja. — Winter iz Celovca. — pl. Reya, Pollak, Helferich, Wachsmann iz Trsta. — Trauner z Dunaja.

Pri Malici: Ernst z Dunaja. — Flesch iz Prage. — Petsi, Ditrich iz Gradeca. — Buckenmayer z Dunaja. — Büchler iz Budimpešte. — Morpurgo, Hagenauer iz Trsta. — Rau z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močkrina v mm.
7. okt.	7. zjutraj	734.91 mm.	14.6°C	brezv.	d. jas.	0-20 mm.
	2. pop.	734.19 mm.	21.6°C	sl. jz.	obi.	"
	9. zvečer	735.60 mm.	15.0°C	sl. zah.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 17.1°, za 4.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 8. oktobra t. l.

(Izvirno teleografsko poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 85 kr.
Srebrna renta	84 " 90 "
Zlata renta	116 " — "
5% marčna renta	100 " 55 "
Akcije narodne banke	867 " — "

Kreditne akcije	280 gld. 70 kr.
London	125 " 20 "
Srebro	— " — "
Napol.	9 " 91 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 94 "
Nemške marke	61 " 30 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 131 " 50 "
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169 " 25 "
Ogrska zlata renta 5%	105 " 35 "
Ogrska papirna renta 5%	93 " 45 "
5% štajerske zemljije, odvez. oblig.	105 " 50 "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 118 " 75 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 " — "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— " — "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železne ce	98 " 60 "
Kreditne srečke	100 g 177 "
Rudolfove srečke	10 " 17 " 75 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 111 " 20 "
Tramway-društvo velj. 170 gld. a. v	— " — "

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Odkritje Amerike.

Pridelal

H. Majar.

Trije deli, 436 strani, 8°. Vsi trije svezki v platno skupe vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični svezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladiči. Vsak prijatelj naše mladine in knjigovnosti naše boste zategadelj hvaljen fračiškanskemu patru Hrizogonu Majaru, da je lepo knjigo Campionja predidel slovenski mladiči.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica
v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(713-2)

Vožni red Rudolfove železnice, veljaven od 1. oktobra 1886.

Terbiž-Ljubljana				Ljubljana-Terbiž			
Postaje		Osobni vlaki		Postaje		Osobni vlaki	
		1. 2. 3. razred	1. 2. 3. razred			1. 2. 3. razred	1. 2. 3. razred
Terbiž	odh.	zjutraj	popoludne	zvečer	odh.	zjutraj	dopoludne
Rateče-Bela Peč		4.10	1.10	6.20		6.40	11.40
Kranjska Gora		4.26	1.30	6.36		6.44	11.45
Dovje		4.40	1.46	6.49		6.53	11.55
Jesenice		5.06	2.19	7.14		7.04	12.07
Javornik		5.26	2.43	7.34		7.17	12.21
Lesce-Bled		5.32	2.50	7.40		7.31	12.38
Radovaljica (m. p.)		5.51	3.15	8.04		7.48	12.56
Podnart-Kropa		5.57	3.22	8.11		8.05	1.14
Kranj		6.15	3.44	8.35		8.12	1.24
Loka		6.33	4.02	8.55		8.29	1.46
Medvode		6.49	4.20	9.13		8.39	1.57
Vižmarje		7.05	4.34	9.28		8.56	2.18
Ljubljana, Rud. žel.	prih.	7.17	4.46	9.41		9.21	2.48
Ljubljana, juž. žel.		7.26	4.55	9.50		9.37	3.03
		7.30	5.00	9.55		9.55	3.20
		zjutraj	popoludne	zvečer		dopoludne	popoludne

Umrli so:

5. oktobra: Fran Bastolic, delavec, 58 let, Dunajska cesta št. 23, za drisko. — Rudolf Skrl, delavec sin, 5 let, Na stolbi št. 6, za škrilatico. — Janez Prijatej, delavec sin, 4 mes., Kravja dolina št. 22, za bojastijo.

6. oktobra: Franca Bončar, delavka, 20 let, Rimská cesta št. 9, za jetiko. — Marija Grčar, kuharica, 69 let, Kravja dolina št. 11, za starostjo.

7. oktobra: Neža Krašovič, kuharica, 30 let, Kladezne ulice št. 7, za jetiko.

V deželnej bolnici:

3. oktobra: Jera Tominc, gostija, 70 let, za rakom. — Blaž Bevc, delavec, 16 let, za spridjem ledic. — Kristijan Ječmenik, bivši finančni respičent, 72 let, za starostjo.

5. oktobra: Vincenc Višant, delavec, 57 let, za gnojenjem pluč.

7. oktobra: Katra Moravec, delavka, 40 let, za jetiko.

VIZITNICE
priporoča
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

10 metrov kašmira, črnega, barvastega, dvojne širokosti	gl. 4 —
10 metrov trinitnika, težke baže Ia gl. 3.50, IIa	2 80
10 metrov kalmuka, najnovejši uzorec, najtežje baže	3 —
10 metrov barhanta za obleko, najlepši uzorec, najtežje baže	3 60
10 metrov blaga za nočne suknje, križasto, lep uzorec	2 50
3 1/4 metra blaga za moške obleke za zimo, modno	3 75
3 1/4 metra blaga za moške obleke, tudi za ženske dež. plăšče, fino	5 —
1 ostanek (10 do 12 metrov) posobne preproge, jako trajna	3 50
1 jute-zastor, turški uzorec, cel	2 30
1 jute-garnitura, 1 namizni prt, 2 posteljni odeji	3 00
1 rips-garnitura, 1 namizni prt, 2 posteljni odeji	4 50
1 prešita odeja, težke baže, srednje velikosti gl. 2.50, velika	3 —
1 platnena rjuha, 2 metra dolga	1 50
1 slamnača, 2 metra dolga	— 90
1 kos kanafasa	